

מסורת הש"ס

א) תהינה דין: וי נדה כ:
ב) תכחות נב: א) נשם נהא,
ד) נסא, א) נעליט עט: וינן,
ו) נב"מ:ו-י:א) תכחותנ:ח) זיל לת, ט) נדרי"ב:יט, א) דף נב:,
ז) נזיל אחר ד"ה האי סברא,
ט) וגר דש"א מ"טנ, ט) כ"ה דפרי"ן, א) חזי כפי שלנו נאכל אחת בע"כ בפירש"ס העקרי,
ס) זיל לאחר שאמרינ,

גיליון הש"ס

גברא תנאי ב"ד שאני: ע"י רשב"א בתי גיטין דף ג' ד"ה אמר אמרינ:

הגהות הב"ח

א) גמ' חייב שהוא תנאי ב"ד ואמר לו: (ב) רשב"ס ד"ה ואל תגמלו וכו' הממין עשה אלוין חזר כ"ל ותיבת והלאו נמחק:
ג) בא"ד שעיני רואות וה"ה:

י"ב והטע' משני מעיקרא לחזוקה בטעמא כו': (ד) תוב' ד"ה וטעמ' מניה וכו' ולזה כתבמה וכל לזה ביררשה ולזה במתנה אפילו בעל מודו ועלוטם וכו' כצ"ב נכנסה שניה ואפ"ה שפיר קאמר לרבי:
ה) בא"ד לא הוה ליה למיתני ירתון כיון דלא מהני:

מוסף רש"י

יותר על חולקיהון דעם אחוהון. בני גסה חלמין, דעם תמתינ כחי ולירשין יטלו אנן כח תמתינן, ונפקא מינה שמה מורכב הוא לא שמה וכו' בני גסה החלמין מורכבם ונכנן מעמיסין וטוב לנן שיטלו כתובת אמין והמורכב כתובת אמין ואפילו הכתובות שוות (כתובות גב). יסבון תנן. לנן בעל מוד (נח טה).

מוסף תוספות

א. ונר"ב פסא לא להקשות אודי תנן ואודיבי קא אתי ולומר דלא כר"י בן ברוקה אלא לומר דאפי' מתבאר לומר דר"י בן ברוקה היה לא תשמע מיה מודי בבראי. בפ"א. ב. ונדלרבען כיון דלשון ירתון לא מהני בשום מקום. האידן תקנו רבנן בלשון הבאי שאלו כלום. רמב"ן. ג. כיון דאפשר לאומרו בלשון מתנה שהוא ברור. רעב"א. ד. שמה ישמרת השומע וטענה לומר דבתרתי כי דינא איתקון וכו' יוחנן ממש. רעב"א.

פ' רשב"ם העקרי

בבבא סוף. מי אית ליה לר"י בן ברוקה בין בבבא בין בשכ"מ שמנחל לבניו כל מה שילמד (המקום חלק כדי לבנו כי שמי מלת וז"ל א) רק בשכ"מ דכרויט קרוב למות וקרינא ביה ביום המנוחין אלא בניו (נכדים א) שאלו להורשים נאלתר: דאמר ל"י ר' נתן לרבי. שפירא את המנהג: שניסם משנפסק. אחם שפאריץ ישראל היה משנה דכתובות דלקומתן וזממתם בין יוחנן בן ברוקה דאמר אם אמר על מי שראוי לירוש' שירש נכסיו דבריו קיימין ויפסיד שאל גניו את חלקם ולא יפה עשיתם דבקבתון רבנן ועבדתון כרבי"צ. ולפי ש"י נתן עלה מצבב קאמר לרבי משנפסק: לא נפס' לה. לאשמוז' כתובותה בין לראשונה בין שנית: בניו ודיכרין וכו'. נכנס וזכרם שגלדו ל"י ירשו לאחר מותי את כתובותיך שאירס ממך את תמותי כחיי וחס

ירושא ממני לבד חלק נתלה שירשו בנכסי הנומרים עם אחיהם שיש ל' ויהי להם א' או שיהיו ל' מאשה אחת והיינו כתובת בניו ודיכרין כדי שיקפדו און יומן לבתו כעני (כתובות נג:) שיהי תמות כחי בעלה יירושא בניה אחר מות אחיהם: חייב ששוא תנאי ב"ד. דתנאי ב"ד כאליו כתוב בשטר הכתובה דמי. אלאמה מוריש האב לבן בין הנשים יותר מכדי חלקו כר"י בן ברוקה אלא לרבנן מתן אם אמר משום ירושה לא אמר כלום וכדלן ירתון מתן: וז"ל ל"י נתן: אטן יסבון סק. דהיינו לשון מתנה ומשום אין דבריו קיימין אבל ירתון לא מתן והיינו כרבנן: הדר אמר רבי לירות ושעות הוסה כי שפעוטי פני. להשיב פטובה אשינה ל"י יסבון מתן אלא ודאי ירתון מתן: ודא ק"ל כתובת בניו ודיכרין לא טרפא ממשעבדי. משום דק"י ירושה לא נפלה קיימיה עד לאחר מיתא אביהם ואטן יורשין מה שמכר אביהם בחייו: ואי כ"ד יסבון סק. את מתנה משעת נתינה הוא דקניא ואמאי לא טרפא ממשעבדי הא קדמא לכל מתן דבין ויהבן: אלא ש"מ יתון סק. ויפה הקשה ליה ר' נתן. וזכא למימר דר' נתן דהוה מקשה לרבי הוה מני יסבון וס"ל דטריף ממשעבדי ור' שפסם כרבי"צ א' סבר דקאמר דר' יוחנן דרבי יוסעט לא להאד כיפא כיהא שירשין כתובת אחם והמותר על שמי כתובות חולקין ביניהן דאלוי הילא דליסא מותר דיני על שמי הכתובות לא תקיפו כתובת בניו דיכרין כדלמרינן בכתובות ונא) משום דמעיקרא נחלה לזויריתא סיחו הכי אמי כתובת בניו דיכרין שפילתו אם הכתובה האחת כפליס כתבתה ונס' לו בן אחד ולו בנים הרבה יירש היחיד (כתובות) אמו הגדולה ואלו בין כולם יירשו כתובת אחם הקטנה והמותר יחלקו חלק כלתן. וס"מ אפי' בבבא דמי האמי כתב לא ירתון למשעת ששולין הוא דלמי לא הכי: א"ל רב פפא לאמי. ועלוט לא תפשוט מהכא דאמר רבי"צ אף ברא דבין למד' כו': וטין למד' יסבון. ר' נתן: אא אין אדם מקנה לרבו שאלא בא לעלוט. והני בנים עדיין לא באו לעלוט דלא נתחילת ששולין דלמי לא הכי: פני מילי לרבי כו'. דקדמתי הכי את מקודשת ^א על מנת שאחמיר ^ב וקדושין סב. דאשכא וואסם בלא לעלוט: אלא. לטבי ירמי הכי בנים כתנאי וז' הקודם לליתין: ודמאי ב"ד שאני. ספקי ב"ד בני יסבון סק: כ"א. אפי' רבנן מודו דלע"ג דאמר ירתון והוא בריא קטן דתנאי ב"ד שאני וכי"ש ר"י בן ברוקה אלל היכא דליכא תנאי ב"ד לא מהני לשון ירושה אלא בשכ"מ. והאי דקאמר ר' נתן שניטם משנתכס כר' יוחנן ב"ב זנאי לאון) משום דרבי"צ ק"ל דמהני לשון

ואל תגמרו. לדון מיניה אלא כפי שדעתכם נוטה דלון לו לדיין אלא מה שענינו רואות כדמניא במס' נדה בשילהי פ"ב (דף כ:) רבי ראה דס' בלילה וטימא ראה ביום וטירו הממין שעה אחת ^א וראהו חזר וטימא אמר אזי לי שמה טעימי ומקשינן ודאי טעה דמניא לא

יאמר חכם אילו היה ^א לא היה טעמא אלא אין לדיין אלא מה שענינו רואות ^א והוא הדין לדבר התלוי בסגדרא דלון לו אלא מה שלכו רואהו ובפרק קמא דסנהדרין ^א נפקא לן מועמכס דבבר המשפט ^א עמכס דבבר עמכס במשפט אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות: בבבא סוף. בריא שאמר פלוני יירש שדה פלונית מי אמר ר' יוחנן בן ברוקה דקי כיון דראוי לירשו: בר אוזוסי. ראי להוריש מיד שהולך למות וקרינא ביה ביום הגחילו את בניו (דברים כא): דאמר נוס' ר' נתן לרבי. שסידר הנמשנה: שניטם משנתכס. אחס שצאריך ישראל: כר' יוחנן בן ברוקה. דאמר אם אמר על מי שראוי לירשו דבריו קיימין ^א נעלי קל: ר' נתן בבלי היה: ששניטם. בכתובות לא כתב לה לאשמו בכתובתה בנין דיכרין דיהוו ליכי מינאי אם תמותי כחי ואירש כתובתיך בניי הזכרים שגלדו ל' הס יירשוה לאחר מותי יתר על חלקם שיחלקו עם אחיהם שיהיו לי מאשה אחת: ששוא תנאי בים דין. שנית דין תקנו כתובת בניו דיכרין כדלמרי' בכתובות ^א כדי שיקפדו אדם ויתן לבתו כעני דאס נתן לבתו אינו יואא מורשו אם בתו מתה קודם שגלתה שירשו בניה אם כתובתה אחר מות אחיהם והוא שיהא שם מותר דינר שלא תעקר נחלה דלזורייתא כדלמרינן הסם אלמא מוריש האב לבן בין הנשים כר' יוחנן בן ברוקה והיה לכס לשנות משנתכס כדברי הכל ולא אליבא דיחידאה: ואמר ליה רבי יסבון ואלו ודברי הכל היא. דהדר אמר רבי יתנו וטעות היה כי שדעותיו פני בנתן הבבלי ודחיתיו דבבר שאינו דודאי

ירתון תנן דהא קיימא לן דכתובת בניו דיכרין לא טרפא ממשעבדי ממה שמכר אביהן ואס יסבון תנן דמשמע לשון מתנה הוה משמע מעבשיו ואס מכר לאחר (מהן) הוי טרפא ממשעבדי שהרי כל נכסיו משועבדים לכתובת אמן ואי מההיא שעתא חלה מתנתו הוה טרפא ממשעבדי אלא משום הכי אמרינן לשון ירתון דלשון ירושה אינו אלא לאחר מיתה משום הכי לא מטרפא

ממשעבדי דלא חלה עד לאחר מיתה על כרחין ירתון ואי ויפה הקשה לי ר' נתן: מאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא. יתור לשון דבבבא קאמר ר' יוחנן ומיפשטא בעיא דרבא לגמרי ולא האריך כל כך אלא כדי לסיים דבריו של רבי ור' נתן דהוה מקשה לרבי איכא למימר דמני יסבון וסבירה ליה דטריף ממשעבדי ורבי שפסם כרבי"צ משום דהכי סבירה ליה כדלמרינן לעיל ^א קל:] אמר ר' זריקא אמר ר' חמי אמר ר' חנינא א"ר ינאי אמר רבי הלכה כר' יוחנן בן ברוקה: האי סברא. דריצה לאחד ומיעט לאחד בלשון ירושה כי הכא ששירשין כתובת אמן והמותר של שמי כתובות חולקין: אמר ליה רב פפא לאב"י. רב פפא לאו אבעיא דרבא קאי דהא איפשטיא אלא אמאי דקאמר ליה רבי לרבי נתן וה"ק למא ליה לרבי למימר לרבי נתן יסבון מתן לזאוקומי מתני' לדברי הכל וכי תנינן נמי ירתון דברי הכל היא דהא אין למד' יסבון מתן בין למד' ירתון בין איכא לאקשוי אמאי קניא הא מתנה כלל אין אין אדם מקנה דבר שלא בא לעלוט וזכא למימר דלמי לא נפלה קיימיה עד לאחר מיתא אביהם ואטן יורשין מה שמכר אביהם בחייו: ואי כ"ד יסבון סק. את מתנה משעת נתינה הוא דקניא ואמאי לא טרפא ממשעבדי הא קדמא לכל מתן דבין ויהבן: אלא ש"מ יתון סק. ויפה הקשה ליה ר' נתן. וזכא למימר דר' נתן דהוה מקשה לרבי הוה מני יסבון וס"ל דטריף ממשעבדי ור' שפסם כרבי"צ א' סבר דקאמר דר' יוחנן דרבי יוסעט לא להאד כיפא כיהא שירשין כתובת אחם והמותר על שמי כתובות חולקין ביניהן דאלוי הילא דליסא מותר דיני על שמי הכתובות לא תקיפו כתובת בניו דיכרין כדלמרינן בכתובות ונא) משום דמעיקרא נחלה לזויריתא סיחו הכי אמי כתובת בניו דיכרין שפילתו אם הכתובה האחת כפליס כתבתה ונס' לו בן אחד ולו בנים הרבה יירש היחיד (כתובות) אמו הגדולה ואלו בין כולם יירשו כתובת אחם הקטנה והמותר יחלקו חלק כלתן. וס"מ אפי' בבבא דמי האמי כתב לא ירתון למשעת ששולין הוא דלמי לא הכי: א"ל רב פפא לאמי. ועלוט לא תפשוט מהכא דאמר רבי"צ אף ברא דבין למד' כו': וטין למד' יסבון. ר' נתן: אא אין אדם מקנה לרבו שאלא בא לעלוט. והני בנים עדיין לא באו לעלוט דלא נתחילת ששולין דלמי לא הכי: פני מילי לרבי כו'. דקדמתי הכי את מקודשת ^א על מנת שאחמיר ^ב וקדושין סב. דאשכא וואסם בלא לעלוט: אלא. לטבי ירמי הכי בנים כתנאי וז' הקודם לליתין: ודמאי ב"ד שאני. ספקי ב"ד בני יסבון סק: כ"א. אפי' רבנן מודו דלע"ג דאמר ירתון והוא בריא קטן דתנאי ב"ד שאני וכי"ש ר"י בן ברוקה אלל היכא דליכא תנאי ב"ד לא מהני לשון ירושה אלא בשכ"מ. והאי דקאמר ר' נתן שניטם משנתכס כר' יוחנן ב"ב זנאי לאון) משום דרבי"צ ק"ל דמהני לשון

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

קלא

ושמע מינה אפי' בבריא נמי. אפי' בלא תנאי ב"ד דהכי משמע המשנה לא כתב לה חייב מפני שהוא תנאי ב"ד אבל כתב לה אפי' בלא תנאי ב"ד חייב דבבבא נמי קאמר אמר ליה והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ואס' כן אפי' כתב לה ע"כ לא קנו אלא משום תנאי

ב"ד וה"ר אע"ג דבבבא לא קנו הכא קנו משום דהוי תנאי ב"ד ^א ומכל מקום שפיר קאמר ליה רבי נתן לרבי שניטם משנתכס כר' יוחנן בן ברוקה דאית ל' דמהני ירתון בשכ"מ ולהכי הכא אפילו בבבא קנו משום תנאי ב"ד דאלוי לרבנן כיון דבעלמא לא מהני ליטנא דירמון אפילו בשכ"מ לא ה"ל למתני הכא ירמון אפילו משום תנאי ב"ד אלא יסבון מצני חרי ^ב

א"ל אב"י משום דקא מפיק ליה בלשון ירמון פירוש אע"ג דלא קנו אלא משום תנאי ב"ד לפי שפיר אדם מקנה לדבר שלא בא לעולם מ"מ יש להוסיף דבבבא נמי אמרינן דאי לא למתא לאפוקי בלשון ירמון משום תנאי ב"ד כיון דלא מהני בעלמא אלא הוה ליה למיתני יסבון ^א וליתקנו דליטרוף ממשעבדי או יהיה תנאי ב"ד שלא יטרוף אלא מצני חרי אלא ודאי בבבא נמי אמר הדר אמר אבי לאו מלתא היא דלמרי דתנן כו' והוה ליה לזה בירושא ולזה ^א במתנה אפי' רבנן מודו ועלוטם ר' יוחנן בן ברוקה לא אמר בבבא בעלמא ^א וא"כ שפיר קאמר ^א ור' נתן לרבי שניטם משנתכס כרבי יוחנן בן ברוקה דלדידיה כיון דירמון לחודיה מהני בשכ"מ בבבא נמי תנן ליה במתנה וירושא אלל לרבנן דלמרי לא מהני ירמון לחודיה בעלמא כלל אפי' בשכ"מ א"כ היכי מני ירמון אף ע"ג דמהני ירמון משום דאיכא מתנה בזהדי מ"מ לא הוה ליה למיתני ^א דלא מהני בכל לחודיה אלא עם המתנה ^א אלא יסבון מצני חרי הוה ליה למיתני ועלוטם בבבא לא אמר

^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם:

דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם ובלא תנאי בית דין קנו ואין נראה דברים מי שמת (לקמן דף קמא): אמר אימור דשמעת ליה לרבי מאיר כו' לדבר שאין בעולם מי אמר אף על גב דכשילדה כבר העובר בעולם: דלמא ^א ובקועטרס פ"י משום דמפיק בלשון ירמון ואין זה מקנה לדבר שאין בעולם כיון שאין המתנה בזה אלא לאחר מיתה ואז הבנים כבר בעולם